

SENTÈNCIA 30-99 DE 16 DE DESEMBRE DE 1999

Ponent : M.I. Sr. Josep Lluís VAZQUEZ SOTELO

ANTECEDENTS DE FET

I. RESULTANT: que el Tribunal de Corts dictà sentència en data 3 de juny de 1999 en la causa núm. 42-1/98, amb la següent part dispositiva: "FALLEM: que hem de condemnar i condemnem Francesc Joan C.C., com autor responsable d'un delictes major de violació de correspondència telefònica de l'article 124 del Codi Penal, fent-se aplicació dels articles 19.2, 23 i 53.1 del Codi Penal així com dels articles 215.3 i 6 i 217 del Codi de Procediment Penal a la pena de sis mesos de presó qual execució quedarà condicionada al compliment per part del condemnat de l'obligació de seguir un tractament psiquiàtric i d'abstenir-se d'entrar en relació amb la Sra. Adoració J., essent fixat a dos anys el termini de suspensió, així com el pagament de les despeses processals causades. En concepte de responsabilitat civil el condemnem a pagar a la Sra. Adoració J. la quantitat de 100.000.- pts en reparació dels perjudicis soferts".

II. RESULTANT: que la citada condemna es fonamentà en els següents fets provats així declarats en el primer resultat de la sentència: "Francesc Joan C.C., gerent de l'empresa Tècnica Radio, subsegüent a la ruptura d'una relació sentimental amb Adoració J. va decidir a principis de 1998 enregistrar les seves converses telefòniques, aprofitant-se de la seva experiència en electrònica. L'interessat que tenia dubtes sobre el comportament d'aquesta declara que estava molt decebut per ella i ferit per la seva actitud i que aquestes escoltes i enregistraments tenien per origen la seva gelosia.

Fou així que des del 7 de gener de 1998 fins alguns dies abans de la seva detenció, estacionava prop del domicili de la Sra. Adoració J. un vehicle d'un amic on havia instal·lat un aparell "scanner" un radio-cassette les converses que aquesta podia tenir, escoltant-les

posteriorment. Gràcies a un analitzador de freqüències, podia a més al seu taller aconseguir la numeració dels interlocutors de la Sra. Adoració J..

L'informe del metge psiquiatra designat pel Batlle instructor posa de relleu que el Sr. Francesc Joan C.C. pateix un trastorn de la personalitat amb elements paranoics i zelotípics amb dificultats en gestionar les emocions sentimentals, el Sr. Francesc Joan C.C. tenint una capacitat de voluntarietat una mica malmesa però no totalment anul·lada".

III. RESULTANT: que contra dita sentència s'interposà recurs per la representació del processat Francesc Joan C.C., al·legant error en l'apreciació de la prova per quant dit processat hauria actuat en una situació de trastorn mental transitori que definia una situació d'eximent completa prevista a l'article 19,2 del vigent Codi Penal, que la sentència no prengué en consideració. Al·lega el recurrent que en aquell estat no podia controlar els seus actes quedant exempt de qualsevol tipus de responsabilitat. També impugna el pronunciament de la sentència relatiu a la responsabilitat civil perquè, si bé reconeix expressament que realitzà la intervenció de les converses telefòniques, no les divulgà ni les utilitzà per perjudicar a la víctima, pel que considera improcedent i excessiva la responsabilitat civil establerta en la sentència, donant-se a més la circumstància que moltes de les converses intervingudes i gravades pel processat no tenien cap transcendència i no pogueren produir cap perjudici. Per aquests arguments conclogué sol·licitant la lliure absolució del seu defensat.

IV. RESULTANT: que al recurs del processat s'hi han oposat el Ministeri Fiscal i la defensa d'Adoració J., els quals consideraren la sentència ajustada a dret i sol·licitaren la seva confirmació. Considera el Ministeri Fiscal que el processat no tenia anul·lades les seves facultats mentals ni volitives, remetent-se a l'informe del Metge Forense que dictaminà pericialment al judici, pel que la sentència és ajustada a dret i ha de ser mantinguda. En quant a la suma acordada com a indemnització per a la perjudicada ha de considerar-se correcta assenyalant la defensa de la perjudicada que el Tribunal ja reduí la indemnització sol·licitada fent us de les seves facultats moderadores pel que la sentència també ha de ser confirmada en aquest extrem.

V. RESULTANT.- que en el tràmit de la Vista del recurs informaren les parts pel seu ordre recolzant els seus respectius punts de vista i les seves pretensions, quedant els autes conclosos per dictar sentència.

FONAMENTS DE DRET

I. CONSIDERANT: que l'únic recurs interposat contra la sentència queda delimitat pels dos extrems de la impugnació: el relatiu a si el processat actuà sota un trastorn mental que encara que transitori anul·lava per complet les seves facultats volitives i ha de ser absolt, i el relatiu a la responsabilitat civil establerta en la sentència a favor de la perjudicada.

II. CONSIDERANT: que el trastorn mental transitori al·legat pel processat recurrent no pot ser acollit més enllà de la valoració que ja realitzà la sentència recorreguda. Aquell trastorn per eximir de responsabilitat penal, encara que sigui transitori, ha de ser profund fins el punt d'anul·lar per complet la capacitat volitiva i de discerniment de qui ho pateix. El trastorn mental transitori no és una malaltia mental concreta sinó una situació en que un subjecte s'hi pot trobar i que pot ser produït per causes molt diverses segons explica la ciència frenopàtica. La prova que el trastorn concorre en grau tan absolut que privi de discerniment i de capacitat volitiva correspon a qui ho al·lega. I aquesta prova no s'ha produït en el judici. El recurrent no ha pogut en el seu recurs recolzar-se en dades pericials existents en la causa, limitant-se a realitzar al·legacions interessades i, com senyala el Ministeri Fiscal, l'informe psiquiàtric realitzat l'únic que permet fonamentar és un eximent penal incomplet de l'article 23 del Codi Penal en relació amb l'article 19.2, com ha senyalat el Ministeri Fiscal i com sol·licità subsidiàriament la pròpia defensa del processat recurrent. D'altra part un estat derivat "d'una gelosia" pròpia "d'un primer amor", "sense que hi hagués relació sentimental" entre el processat i la víctima, com ha al·legat la defensa del recurrent en l'acte de la vista, difícilment pot provocar un trastorn mental tan profund que arribi a anul·lar per complet la capacitat de discerniment i de decisió. A tot el qual s'ha d'afegir que la pena imposada per la sentència, per fets evidentment greus que suposen privar a un ciutadà de l'exercici d'un dret constitucional, ha estat una pena molt benigna. Per tot el qual el recurs ha de ser desestimat i la sentència ha de

ser confirmada en quant a aquest primer extrem de la impugnació.

III. CONSIDERANT: que igualment ha de ser desestimat el recurs en quant al pronunciament relatiu a la responsabilitat civil. Com s'ha posat de relleu en la impugnació del recurs, la quantitat establerta en la sentència és summament prudent i s'ha de considerar la indemnització mínima que s'ha d'acordar per a la víctima de fets tan greus com els enjudiciats la realització dels quals ha exigint al processat la utilització de tecnologia avançada i complexa que no està a la ma de qualsevol persona. Pel que també ha de ser confirmada la sentència en quant a aquest extrem.

IV. CONSIDERANT: que la desestimació del recurs comporta la imposició de les costes processals causades pel recurs.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1.- Desestimar el recurs d'apel·lació interposat per Francesc Joan C.C.

2.- Confirmar íntegrament la sentència dictada pel Tribunal de Corts en data 3 de juny de 1999 en la causa núm. 42-1/98.

3.- Condemnar al recurrent al pagament de les costes processals causades pel recurs.

4.- Retornar la Causa al M. Iltre. Tribunal de Corts, amb certificació de la present Sentència, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.